

РЕШЕНИЕ

№ 5967

гр. София, 21.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5934** по описа за **2021** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на СО срещу Решение № 20095962 /15.04.2021г. по НАХД № 12021/2021 г. на СРС, НО, 108 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление /НП/ № 281977/2016 от 25.11.2016 г., издадено от заместник - кмет на Столична община /СО/, с което на В. Т. В., на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 от Наредба за реда и условията на пътуване с обществения градски транспорт на територията на столична община /НРУПОГТТСО/ ѝ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв., за нарушение на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и чл. 35, ал. 1, във връзка с чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО.

В касационната жалба се твърди незаконосъобразност на оспореното решение, постановено при съществени процесуални нарушения и в нарушение на материалния

закон, като са изложени конкретни и подробни доводи. Иска се от съда да отмени обжалваното решение и потвърденото с него наказателно постановление. В съдебно заседание, касаторът се представлява от юрк. Ц., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена.

Ответникът – чрез адв.Р., в съдебно заседание, оспорва касационната жалба.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който счита касационната жалба за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

В атакуваното решение първоинстанционният съд, въз основа и след анализ на събраните по делото писмени доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

Съставен е бил Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) на 10.11.2016 г. с № 0281977 на В. Т. В., за това, че на същата дата в 18:50 часа в автобус с инв. № 1159 по линия № 83 от мрежата на обществения транспорт на територията на Столична община, е пътувала без редовен превозен документ за пътуване след спирка на „К. водопад” в посока[жк], като същата отказва да подпише АУАН, което е удостоверено с подпис на колега на свидетеля К.. В екземпляра, връчен на ответника, липсва вписване на мястото на нарушението, нито описание на самото деяние /или пък подчертано/. Не е отразен и отказа на ответника да подпише акта и удостоверяването на това от свидетел. Всички тези обстоятелства фигурират в екземпляра на акта, приложен по преписката. Нарушението е квалифицирано като такова по чл.18, т.1, б.”а”, б.”б”, б.”в” и чл.35, ал.1, във вр. с чл.34, ал.3 от НРУПОГТТСО. Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление № 281977/2016 от 25.11.2016 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно като краен резултат.

При разглеждане на делото настоящата касационна инстанция констатира, че с оглед посочената в НП и установена от въззивния съд дата на извършване на нарушението – 10.11.2016 г., към датата на приключване на устните състезания е изтекъл срокът на абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване и НП подлежи на отмяна само на това основание. Поради това и контролираното съдебно решение следва да бъде оставено в сила като правилно, тъй като с него е отменено оспореното НП. Съгласно Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. на ОСС от НК на ВКС и ОСС от II колегия на ВАС, доколкото в ЗАНН няма разпоредба, аналогична на разпоредбата на чл. 81, ал.3 от НК, уреждаща абсолютната давност, следва да намери приложение чл. 81, ал.3 във вр. с чл. 80, ал.1, т.5 от НК във вр. с чл. 11 от ЗАНН. Определена по този начин, абсолютната давност за реализиране на административнонаказателна отговорност е четири години и половина от датата на извършване на нарушението. В процесния случай датата на извършване на нарушението е 10.11.2016г., поради което срокът на абсолютната давност за административнонаказателно преследване е изтекъл на 10.05.2021г. При констатиране изтичането на давностния срок за преследване съдът е длъжен да отмени НП и да прекрати административнонаказателното производство, без да разглежда въпроса относно съставомерността на нарушението и законосъобразността на НП.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, XXI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20095962/15.04.2021 г. по НАХД № 12021 /2021 г. на СРС, НО, 108-ти състав.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

